Pr. br. 3217/19
(SA)

Број: С1 3 У 034853 20 У
Сарајево,8.6.2021.године

14. 06. '21
US-03 13-1 37 20

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Давора Жилића као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Жељке Крмек, као чланова вијећа, уз судјеловање Енисе Имамовић као записничара, у управном спору тужиоца „Kaja-company" д.о.о. Горажде, улица Дринска Бригада бб, којег заступа пуномоћник Санел Незирић, адвокат из Сарајева, улица Ла Беневоленција број 2, против рјешења број: ЈН2-03-07-1-3217-8/19 од 16.1.2020. године, тужене Канцеларије за разматрање жалби БиХ, филијала Мостар, улица Вуковарска бб, у управној ствари јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана 8.6.2021. године, донио је сљедећу:

П Р Е С У Д У

Тужба се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним рјешењем одбијена је као неоснована тужиочева жалба изјављена против Одлуке о додјели уговора број: 04-14-1781-6/19 од 6.12.2019.године уговорног органа: Дирекција за цесте Босанско-подрињског кантона Горажде. Одбијен је захтјев за надокнаду трошкова поступка на име састава жалбе у износу до 1.045,98КМ као и захтјев за повратак уплаћених средстава на име накнаде жалбеног поступка у износу од 2.000,00КМ.

Тужилац је против коначног рјешења покренуо управни спор, због погрешне примјене Закона о јавним набавкама БиХ. Сматра да његова понуда испуњава услове тендерске документације из тачке 11 (на страни 7. ТД) у цјелости, и да је у складу са чланом 50. Закона о цестама ФБиХ, јер је доставио лиценцу број: УП-1:09-23-7/19 од 20-06-2019.године за обављање дјелатности грађења грађевина и/или извођења појединих радова на грађевини и других захвата у простору. Указује да је уговорни орган морао цијенити понуду у складу са захтјевом који је прописао у тендерском документу, а не уводити нове захтјеве у погледу лиценце издате од стране Федералног министарства, због чега понуда и није правилно и законито цијењена, јер је разматрана само у односу на услове из члана 50. Закона о цестама ФБиХ. Осим тога, понуђач ОКАЦ д.о.о. Горажде је доставио лиценцу која се односи на одржавање магистралних, а не регионалних путева, како је то тражено у тендерском документу, па је, налази, уговорни орган погрешно цијенио прихватљивом понуду изабраног понуђача. Налазећи да је уговорни орган незаконито ширио услове постављене у тендерском документу, те није испитао да ли оба понуђача са достављеним лиценцама имају право изводити радове који су предмет јавне набавке, тужилац предлаже да Суд уважи тужбу, поништи оспорено рјешење и предмет врати туженој на поновно поступање, а тужиоцу надокнади трошкове управног спора у опредијељеном износу.

У одговору на тужбу, тужени је предложио да Суд одбије тужбу као неосновану, остајући код разлога датих у образложењу оспореног акта. Заинтересовано лице је предложило да се тужба одбије као неоснована.

Суд је испитао правилност и законитост оспореног рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ" број: 19/02 до 74/10) па је одлучио као у диспозитиву ове пресуде из сљедећих разлога:

Из стања списа и образложења побијаног рјешења произлази да је тужена своју одлуку да одбије тужбу засновала на утврђењу да је уговорни орган у тачки 11. ТД захтијевао да понуђачи доставе доказ да су регистровани за предметну дјелатност са потребном лиценцом за обављање радова редовног одржавања на регионалним путевима, те да је тужилац у својој понуди доставио потврду за уговор који није у вези са предметом јавне набавке, а да истовремено није доставио ваљану лиценцу за обављање радова редовног одржавања на регионалним путевима, него лиценцу Министарства за урбанизам просторно уређење и заштиту околине БПК Горажде, што је и био основ за утврђење о неоснованости жалбе. Коначно, тужена је оцијенила да није основан ни приговор жалбе да изабрани понуђач ОКАЦ д.о.о. није доставио ваљану лиценцу у понуди, како је то тражено у тачки 11 ТД, с обзиром да је овај понуђач доставио лиценцу А, за одржавање магистралних путева, која се може користити и за одржавање регионалних путева.

Цијенећи правилност и законитост оспореног рјешења овај суд је нашао да се коначна одлука темељи на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примјени закона.

У складу с чланом 44. Закона о јавним набавкама БиХ(„Службени гласник БиХ" број: 39/14) који се бави квалификацијом понуђача, прописано је да уговорни орган провјерава и оцјењује да ли је понуђач поуздан и способан да изврши уговор, у складу са условима утврђеним у тендерској документацији. Према овим одредбама, уговорни орган у тендерској документацији дефинише услове за квалификацију на начин да утврди минимум захтјева за квалификацију понуђача у погледу њихове личне способности, економског и финансијског стања, те њихове техничке и/или професионалне способности, а дужан је припремити тендерску документацију у складу с одредбама овог закона и подзаконским актима. Истоврфемено је дужан у тендерској документацији, у смислу члана 53. Закона, дати потпуне информације о условима уговора и поступку додјеле уговора, који су понуђачима довољни за припрему захтјева за учешће, односно понуда на стварно конкурентској основи.

Питање лиценцирања и услова за обављање радова редовног одржавања на регионалним путевима, прописано је за понуђаче из Федерације БиХ, Законом о цестама ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 12/10, 16/10-исп. и 66/13, у даљњем тексту: Закон), те Правилником о лиценцирању извођача радова редовног одржавања цеста („Службене новине Федерације БиХ" број 50/20, 24.07.2020) који је донесен на основу члана 50. Закона. Према члану 2. став 3. Правилника, правно лице коме се могу повјерити послови редовног одржавања цеста (у даљем тексту: извођач радова), мора бити лиценциран од стране Федералног министарства промета и комуникација, а извођач радова којем је издана лиценца А и А+ може поред одржавања аутопутева, брзих цеста и магистралних цеста изводити радове одржавања и на регионалним цестама.

У конкретној ствари јавне набавке, тачком 11. тендерског документа уговорни орган је прописао доказе који су понуђачи дужни доставити у смислу техничке и професионалне способности (страна 7. ТД од новембра 2019.године). Захтјев се односи на достављање лиценце за обављање радова редовног одржавања на регионалним путевима, као и потврде о уредно извршеним уговорима, па је из понуда видљиво, како је правилно констатовао и тужени, да је у понуди изабраног понуђача, на страни број 31, достављена лиценца А број: 08-27-1499-1/17 од 11.10.2017.године, која, како то горе наведене одредбе указују, представља основ за одржавања аутопутева, брзих цеста и магистралних цеста, а истовремено и овлаштење понуђачу за извођење радова редовног одржавања магистралних цеста на подручју ФиХ.

Слиједом наведеног, ово вијеће цијени да уговорни орган није проширио постављени услов када је прихватио достављену лиценцу од изабраног понуђача, због чега и његова понуда и није могла бити одбачена као неприхватљива у складу са чланом 68. Закона.

Није основан ни приговор који се односи на испињеност услова од стране тужиоца, као понуђача, у погледу достављене лиценце. Наиме, тужиочева понуда садржи лиценцу за обављање дјелатности грађења грађевина или извођења појединих радова на грађевини и других захвата у простору број: УП-1:09-23-7/19, али оваква лиценца не задовољава услов из тачке 11. ТД, с обзиром да је уговорни орган захтијевао лиценцу издату од од Федералног министарства промета и комуникација. која одговара предмету набавке.

Налазећи да је побијано рјешење засновано на правилно и потпуно утврђеном чињеничном стању, да садржи јасне и ваљане разлоге у складу са одредбама члана 200. и 233. став 2. Закона о управном поступку БиХ („Службени гласник БиХ" број: 29/02 до 53/16), као и да је правилно примијењен материјални пропис, примјеном одредбе члана 37. став 2. Закона о управним споровима БиХ ("Службени гласник БиХ" број: 19/02 до 74/10), одлучено је као у изреци.

Како је тужба одбијена, тужиоцу не припадају ни потраживани трошкови управног спора.

ЗАПИСНИЧАР ***ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА***
СУДИЈА

Ениса Имамовић ***Давор Жилић***